

_____, _____ SRL, _____, _____,
_____, _____ F_____ SRL, _____,
_____, _____ SRL, _____, _____, SC
H_____ H_____ SRL, _____ SRL, _____ C_____ SRL, _____,
_____ SRL în contradictoriu cu pârâta INSTITUȚIA P_____ -JUDEȚUL B____, C_____

JUDEȚEAN PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ, înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 19.10.2____, sub nr. de dosar XXXXXXXXXXXXX s-a solicitat anularea în parte a Hotărârii Comitetului Județean pentru Situații de Urgență B_____ nr. 44/15.10.2____, respectiv articolul 2 alineat 7, suspendarea provizorie a actului sus-arătat până la soluționarea definitivă a cauzei, obligarea pârâtului la emiterea unui alt HCJSU care să cuprinsă măsuri graduale de combatere a COVID pentru industria HORECA, care să asigure respectarea muncii, a protecției sociale, libertatea economică, cu respectarea prevederilor articolului 1 alineat 5 și 53 din Constituție și obligația de a suspenda activitatea reclamantelor doar în baza unei anchete epidemiologice din care să reiasă riscul pe care îl reprezintă acestea; obligarea pârâtului la emiterea unor măsuri nediscriminatorii care se aplică unitar tuturor operatorilor economici/societăți comerciale care interacționează cu clienți, la nivelul județului B_____.

În motivarea cererii au arătat că la data de 14.10.2____ Guvernul României a adoptat HG nr. 856/2____ privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României începând cu data de 15 octombrie 2____, precum și stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19. În data de 15.10.2____ C_____ Județean pentru Situații de Urgență s-a întrunit în ședință în sistem teleconferință, ședință în cadrul căreia s-a adoptat și Hotărârea nr. 44.

Apreciază că această hotărâre că este nelegală, netemeinică, discriminatorie și abuzivă, încălcând drepturi fundamentale ale cetățenilor.

Prin art. 2, alin. (7) CJSU B_____ adoptă faptul că "Activitatea cu publicul a operatorilor economici care desfășoară activități de preparare, comercializare și consum al produselor alimentare și/ sau băuturilor alcoolice și nealcoolice de tipul restaurantelor și cafenelelor, în interiorul clădirilor, este permisă fără a depăși 50% din capacitatea maximă a spațiului și în intervalul orar 6,00-23,00, în localitățile unde incidența cumulată a cazurilor în ultimele 14 zile este mai mică sau egală de 1,5/1.000 de locuitori, fără a depăși 30% din capacitatea maximă a spațiului și în intervalul orar 6.00-23.00, dacă incidența cumulată în ultimele 14 zile a cazurilor localitate este mai mare de 1,5 și mai mică sau egală cu 3/1.000 de locuitori și este interzisă la depășirea incidenței de 3/1.000 de locuitori.

Însă, ca toate Hotărârile anterioare adoptate de către HCJSU, nici această Hotărâre nu are la bază o anchetă epidemiologică, deși acest lucru a fost adoptat prin Hotărârea HCJSU nr. 42/12.10.2____, art. 3, lit. e) care prevedea faptul suspendarea activității restaurantelor se va face numai după o anchetă epidemiologică, care să determine acest lucru.

Menționează că "ancheta epidemiologică constă în acțiuni complexe prin care, pornind de la un caz nou descoperit, se urmărește identificarea tuturor persoanelor care au fost în contact cu bolnavul. Este un act important care trebuie să conducă la identificarea continuității lanțului de infecție și la descoperirea de noi cazuri".

În adoptarea Hotărârii care face obiectul prezentei acțiuni, lipsește o asemenea anchetă, anchetă care ar trebui să demonstreze legătura de cauzalitate dintre riscul de răspândire și îmbolnăvire cu virusul COVID- 19 și necesitatea ca activitatea restaurantelor să fie suspendată la interior, și abia după ce se demonstrează aceste lucruri, să se treacă la măsuri suplimentare, nicidecum la suspendarea activității la interior. Va veni răspunsul că nu sunt închiși, că au voie să funcționeze în "acele spații special destinate în exteriorul clădirilor, în aer liber", însă, nu știu care clienți vor putea servi masa la o temperatură de 10-12 grade Celsius sau chiar mai scăzută. Nu există nici un fel de dovadă din care să rezulte că restaurantele au contribuit sau contribuie la creșterea numărului de infectări cu virusul Sars- Cov- 2.

Solicită să se observe că măsura de suspendare a activității restaurantelor la interior este disproporționată față de măsurile luate față de alți operatori economici/ societăți comerciale, care funcționează la capacitate maximă indiferent de incidența cumulată a cazurilor.

Pe teritoriul Municipiului B____, activitatea școlară este suspendată, activitatea restaurantelor și cafenelelor este suspendată, dar nu este suspendată activitatea marilor lanțuri de magazine gen Hipermarket, singurele care reprezintă "o zonă sigură și fără risc de răspândire a virusului COVID-19". Arată că aici intervine tratamentul discriminatoriu între operatorii economici care activează în sectorul HoReCa și alți operatori economici care își desfășoară activitatea la nivelul Municipiului B____. Ca drept dovadă, în perioada 14-18 octombrie 2____, în Municipiul B____, la sala de atletism a avut loc Târgul de încălțăminte și îmbrăcăminte, târg autorizat de către autorități. Apreciază că în acel loc acoperit nu a mai existat pericol de îmbolnăvire și/ sau răspândire a virusului COVID- 19. Alt punct la care se raportează în probarea discriminării reclamanților este reprezentat de către fabricile (de textile) de pe raza Municipiului B____, unde lucrează în spații închise sute de oameni pe zi sau alte centre comerciale de bricolaj care își desfășoară activitatea în Municipiul B____. Așadar, prin raportare la situațiile anterior amintite, dar și la cele ce urmează, dreptul fundamental prevăzut la art. 45 din Constituția României privitor la libertatea economică, le este încălcat fără drept de tăgadă. În temeiul art. 135, alin. (2), lit. din Constituția României „Statul trebuie să asigure libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, creșterea cadrului favorabil pentru valorificare tuturor factorilor de producție", dar prin adoptarea acestei Hotărâri de CJSU, nu se face decât favorizarea unei zone din economia locală și defavorizarea zonei HoReCa, până la aducerea în pragul falimentului. Ar putea înțelege restrângerea unor drepturi, cum e cel al libertății economice prin suspendarea activității noastre la interior, dacă ar fi într-o strânsă corelare cu prevederile art. 53 din Constituție și fără discriminare, raportat și la prevederile art. 4, alin. (2) din Constituție, dar mai a____ să fie îngădite "numai prin lege". Altfel spus, suspendarea activității economice sau măsurile aplicabile pe perioada stării de alertă ar trebui să se adreseze tuturor operatorilor economici care _____ clienții, indiferent de natura activității economice.

Subliniază faptul că, printr-o hotărâre simplă, Guvernul nu poate să restrângă aceste drepturi evocate anterior, un astfel de act putând fi declarat neconstituțional fiindcă nu îndeplinește condiția stipulată la art. 53, alin. (1) din Constituția României. Cu atât mai mult, aceste răsfrângeri nu se aplică printr-o Hotărâre a CNSU, transpusă într-o Hotărâre de CJSU. Aduc la cunoștință practica juridică a altor state, respectiv Tribunalul din Berlin a anulat restricțiile pe timpul nopții impuse barurilor și restaurantelor, motivat de faptul că nu există dovezi că au contribuit la creșterea ratelor de infectare în Anglia se permite ca la o masă să stea maxim 6 persoane din cadrul aceleiași familii și exemplele pot continua. Numai la nivelul Municipiului B____ măsurile se adresează în cea mai mare parte sectorului HoReCa, fără a se lua în calcul o etapizare a acestor măsuri. O altă discriminare este, instituită, din punctul de vedere al reclamanților, prin adoptarea dispozițiilor art. 1, alin. (5), lit. k) și o) unde se permite organizarea de cursuri de instruire și workshop- uri, cu un număr de maxim 25 de persoane în interior, lucru valabil și pentru evenimentele/ întrunirile din cadrul campaniei electorale. Apreciază că realul pericol îl reprezintă desfășurarea campaniilor electorale, întrucât candidații, alături de staff-ul fiecăruia parcurge, la propriu, fiecare cm pătrat de pământ al Județului B____ și _____ populația din întregul J____, iar sectorului HoReCa nu i se permite să desfășoare activitatea la interior nici măcar în aceleași condiții stabilite pentru workshop-uri sau întruniri.

Cu privire la ilegalitatea Hotărârii atacate precizează că, pornind de la ideea că actele administrative sunt acte de realizare a legii, înseamnă că ele trebuie să fie, în primul rând, în deplină concordanță cu actul normativ suprem, cât și cu realitatea în care se aplică, drept pentru care și Hotărârea nr. 44 ar trebui să aibă avizul de legalitate, deoarece toate actele administrative trebuie să fie avizate pentru legalitate. Astfel, măsurile dispuse prin adoptarea acestei Hotărâri nu sunt nefundamentate legal, nu sunt oportune și nici nu sunt adoptate în baza unor determinări epidemiologice care să arate faptul că reclamantele sunt vinovate în vreun fel de înmulțirea

cazurilor de COVID- 19.

Alt motiv de nelegalitate ale prezentei Hotărâri constă în faptul că membrii Comitetului Județean pentru situații de Urgență, s-au întrunit în ședință în baza Ordinului nr. 118/28.02.2___ al P_____ Județului B___ pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Comitetului pentru Situații de Urgență B___ și reactualizarea componenței comitetului și a grupului de suport tehnic, însă acest Regulament nu a fost actualizat și ca drept urmare la ședință au participat persoane care nu aveau dreptul de a-și exprima un vot valabil, așa cum se specifică în Subanexa nr. 1 unde sunt enumerați membrii care au drept de vot. Totodată, ca Președinte al CLSU este trecut domnul A_____ L___ Miroseanu- Prefect- Instituția P_____ - Județul B____. În fapt, la data adoptărilor tuturor Hotărârilor din ultima lună, Prefect al Județului B___ este domnul S___ G_____ A_____. Așadar, domnul Prefect A_____, nu este menționat în Subanexa nr. I la Regulament. Din rândul membrilor CJSU, din partea DSP B____, este trecut în Regulament domnul Alin- G_____ N_____ - Director Executiv, iar în fapt Director Executiv al DSP B____ este doamna Dr. Arim C_____ M_____. Din rândul Consultanților, care pot participa la desfășurarea ședințelor CJSU, din partea Sistemului de Gospodărire a Apelor B___ este trecut în Subanexa Regulamentului, domnul Director E_____ S_____, însă Director la data acestei Hotărâri este domnul Grițcu G_____. Din cele arătate anterior Instanța poate observa caracterul nelegal al Hotărârii adoptate, întrucât a fost votat de persoane care au participat la ședință fără a avea dreptul la exprimarea unui vot valid.

Dreptul la muncă este un drept garantat de Constituția României, care, la art. art. 41 prevede la alin. (1) faptul că " Dreptul la muncă nu poate fi îngrădit. Alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă este liberă, dar atât angajaților cât și nouă, în calitate de administratori acest drept garantat ne-a fost încălcat. Acest drept este garantat și de art. 15 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Potrivit art. 1, alin. (3) din OUG nr. 92 din 28 mai 2___ pentru instituirea unor măsuri active de sprijin destinate angajaților și angajatorilor în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, precum și pentru modificarea unor acte normative, reclamantele au obligația de a menține active contractele individuale de muncă ale angajaților care _____ OUG până la data de 31 Decembrie 2____. Dacă autoritățile locale le suspendă activitatea la interior, cum ar mai putea asigura sumele necesare plății obligațiilor salariale și obligațiilor către bugetele de stat în condițiile în care oficial a început sezonul ploios.

Arată că au cheltuieli pe care nu le pot amâna, cum ar fi cele care trebuie virate în contul ORDA sau UCMAR- A___, întrucât aceștia nu țin cont de faptul că sunt zile când efectiv nu au nici un client care să _____ . Simplul fapt că în locațiile lor rulează muzica, sunt obligați să plătească. Și exemplele ar putea continua.

Arată că există o legătură de cauzalitate între adoptarea acestei Hotărâri nelegale și pierderile suferite de către reclamante prin faptul că membrii CJSU au votat proiectul de Hotărâre fără a cunoaște situația exactă a numărului real de îmbolnăviri sau la ce persoane bolnave s-au raportat când au votat.

Precizează faptul că, suspendarea activității unui agent economic este prevăzută ca o sancțiune contravențională complementară, așa cum prevede art. 5, al in. (3), lit. e) din Ordonanța nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.

Nu în ultimul rând, fac trimitere la DECIZIA nr. 157 din 13 mai 2___ referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. t) și ale art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul N_____ de Management al Situațiilor de Urgență, având în vedere drepturile fundamentale pe care s-au încălcat prin adoptarea acestei Hotărâri. În acest sens, la punctul 60, analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că Avocatul Poporului formulează mai multe critici de neconstituționalitate , susținând că (i) în lipsa reglementării la nivelul legislației primare a definiției stării de alertă și a limitelor instituirii stării de alertă, ingerința generată de această stare poate viza drepturi fundamentale, respectiv dreptul la

libertate individuală, dreptul la liberă circulație, dreptul la viață intimă, familială și privată, libertatea întrunirilor, munca și protecția socială a muncii, libertatea economică și altele, cu încălcarea prevederilor art. 1 alin. 5 și art. 53 din Constituție, (ii) dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 21/2004 permit dispunerea unor măsuri de restrângere a exercițiului unor drepturi fundamentale prin acte administrative (regulamente, planuri, programe sau documente operative aprobate prin decizii, ordine ori dispoziții) emise de organe eminate administrative, ceea ce contravine art. 1 alin. (4) și (5), art. 53 și art. 61 alin. (1) din Constituție, și (iii) actul normativ criticat nu respectă condiția privind proporționalitatea măsurii restrângerii exercițiului unor drepturi și libertăți prin lipsa unui termen-limită pentru declararea stării de alertă, cu încălcarea art. 53 alin. 2 din Constituție.

Mai departe, la punctele 89 și 90, Curtea reține: "89. Prin urmare, cu privire la critica ce vizează posibilitatea dispunerii de măsuri restrictive în privința unor drepturi fundamentale prin acte administrative, Curtea reține că acțiunile și măsurile dispuse pe durata stării de alertă, în temeiul dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 21/2004 nu pot viza drepturi sau libertăți fundamentale. De asemenea, Curtea constată că legiuitorul delegat nu poate delega la rândul său unei autorități/entități administrative ceea ce el însuși nu deține în competență. Așa cum Curtea a statuat în mod constant, din coroborarea normelor constituționale cuprinse în Art. 53 alin. (1) și în art. 115 alin. (6) rezultă că afectarea/restrângerea drepturilor sau libertăților fundamentale nu se poate realiza decât prin lege, ca act formal al Parlamentului.

90. Pentru aceleași argumente, Curtea reține că, atâta vreme cât Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 nu constituie temeiul dispunerii unor acțiuni sau măsuri care să vizeze drepturi sau libertăți fundamentale, nu se poate reține că actul normativ criticat ignoră condiția privind proporționalitatea măsurii restrângerii exercițiului unor drepturi și libertăți fundamentale prin lipsa unui termen-limită pentru declararea stării de alertă.

Din cele reținute de Curte se poate observa faptul că Hotărârea care face obiectul prezentei cauze, dar și Hotărârile anterioare adoptate de către HCJSU B___ au încălcat dreptul la muncă și protecție socială a muncii, a libertății economice, drepturilor reglementare și garantate de Constituția României.

În ceea ce privește cererea de suspendare provizorie a actului administrativ unilateral atacat, respectiv HCJSU nr. 44 din data de 15.10.2___, respectiv a art. 2, alin. (7) privind aprobarea măsurilor suplimentare de prevenire și combatere a efectelor pandemiei de COVID-19, apreciază că în cauză sunt întrunite prevederile art. 14 din Legea 554/2004. Apreciază că în obiectul dedus judecății sunt întrunite cerințele legale, respectiv faptul că suntem în prezența unui caz bine justificat, argumentat pe nelegalitatea vădită a actelor unilaterale ale autorității publice CJSU B___. Totodată efectele pe care aceste hotărâri le vor produce la pronunțarea unei soluții definitive în cauză sunt iminente și nu se vor putea remedia imediat. Actul administrativ care face obiectul prezentei cauze se bucură de prezumția de legalitate însă, acesta fiind contestat, legalitatea acestuia este în curs de verificare și, consideră că ar fi echitabil ca acesta să nu-și producă efectele. Prevederile art. 14 din Legea 554/2004 reprezintă transpunerea în dreptul național a prevederilor, cu valoare de principiu, cuprinse în Recomandarea R. (89) 8 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind protecția judiciară provizorie în materie administrativă, potrivit căreia, "măsurile de protecție provizorie pot fi îndeosebi acordate, dacă executarea actului administrativ este de natură să cauzeze prejudicii grave, reparabile cu dificultate, și sub condiția existenței unui caz *prima facie* împotriva validității actului respectiv.

Arată că se raportează la prevederile Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 442/30.01.2013, pentru înțelegerea sintagmei "cazul bine justificat", prevăzut în art. 14, alin. (1) din Legea Contenciosului administrativ, care prevede faptul că " pentru constatarea îndeplinirii acestei condiții, instanța nu trebuie să procedeze la analizarea criticilor de nelegalitate pe care se întemeiază însăși cererea de anulare a actului administrativ, ci trebuie să-și limiteze verificarea doar la acele împrejurări vădite de fapt și/ sau de drept care au capacitatea să producă o îndoială serioasă asupra prezumției de legalitate de care se bucură un act

administrativ.” Astfel, prin raportarea la situația de facto, Hotărârea CJSU B____ reprezintă o ingerință în exercitarea dreptului constituțional privind libertatea economică, a muncii și protecției sociale, dar și a tratamentului nediscriminatoriu pe care Hotărârea trebuie să o aibă.

APĂRĂRILE PÂRÂTULUI: Prin întâmpinarea depusă pârâțul C____ Județean pentru Situații de Urgență a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive a Instituției P_____, iar pe fond a solicitat respingerea cererii ca neîntemeiate.

În motivare, arată că în prezentul dosar calitate procesuală pasivă o are C____ Județean pentru Situații de Urgență B____, reprezentat prin președinte, S____ G____ A____ și nu Instituția P_____-județul B____. Astfel, a solicitat să se constate că emitentul actului supus verificării este C____ Județean pentru Situații de Urgență B____, organism interinstituțional de sprijin al managementului situațiilor de urgență, care în exercitarea atribuțiilor sale adoptă hotărâri, conform HG nr. 1491/2004 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind structura organizatorică, atribuțiile, funcționarea și dotarea comitetelor și centrelor operative pentru situații de urgență. Față de aceste aspecte, a solicitat admiterea excepției și scoaterea de pe citativul dosarului a Instituției P_____-Județul B____.

Pe fondul cauzei, arată că HCJSU nr. 44/15.10.2____ a fost adoptată cu respectarea prevederilor legale, clar menționate în preambulul acesteia și având în vedere adresa Direcției de Sănătate Publică B____ nr. xxxxx/15.10.2____ referitor la situația epidemiologică în funcție de rata incidenței cumulate calculată la data de 15.10.2____ ora 9,30 la nivelul municipiului B____. Din această adresă rezultă că rata la nivelul municipiului B____ era în valoare de 4,52/1000 locuitori, iar la nivelul județului B____ de 2,16/1000. A arătat prevederile art. 5 alin. (3) lit. „f”, art. 7 și art.8 din Legea nr. 55 din 15 mai 2____ privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19 și a precizat că această hotărâre a avut la baza prevederile art. 37 din Anexa de la Hotărârea n .49/13.10.2____ a Comitetului N____ pentru Situații de Urgență. De asemenea la baza emiterii Hotărârii CJSU nr. 44/15.10.2____ au fost luate în considerare prevederile art. 6, punctul 1 din Anexa nr. 3 pentru diminuarea impactului tipului de risc din Hotărârea de Guvern nr. 856 din 14 octombrie 2____ privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României începând cu data de 15 octombrie 2____, precum și stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19.

Cu privire la celelalte motive de nelegalitate (lipsa vizei de legalitate aplicată pe hotărâre sau faptul că la ședința Comitetului ar fi participat persoane care nu au calitatea necesară) consideră că acestea nu pot atrage nelegalitatea hotărârii în cauză. Hotărârea a fost adoptată de către membrii cu drept de vot ai Comitetului, cu votul a cel puțin două treimi din numărul membrilor prezenți, iar aplicarea vizei de legalitate nu influențează valabilitatea hotărârii, nefiind cerută de către legiuitor, conform Regulamentului-cadru privind structura organizatorică, atribuțiile, funcționarea și dotarea comitetelor și centrelor operative pentru situații de urgență, aprobat prin HG nr. 1491/2004. Componenta Comitetului este prevăzută la art. 11 alin. 1 și 2 din OUG nr. 21 din 15 aprilie 2004 privind Sistemul N____ de Management al Situațiilor de Urgență, cu modificările și completările ulterioare, precum și la art. 9 alin. 1, 2, 4 lit. „c” din Regulamentul-cadru privind structura organizatorică, atribuțiile, funcționarea și dotarea comitetelor și centrelor operative pentru situații de urgență, aprobat prin HG nr. 1491/2004. Norma prevede că președinte este prefectul, iar membrii sunt șefii de servicii deconcentrate, descentralizate și de gospodărire comunală, conducători ai unor instituții, regii autonome și societăți comerciale, ai agenților economici care, prin specificul activităților desfășurate, constituie factori de risc potențial generatori de situații de urgență.

Cu privire la suspendarea executării HCJSU nr. 44/15.10.2____, arată că efectele pandemiei de Covid 19 sunt extraordinare și nemaîntâlnite, iar onorata instanță de judecată nu poate face o justă apreciere asupra consecințelor ce pot apărea prin nepunerea, de îndată, în aplicare a acestui act administrativ.

Astfel, potrivit adresei DSP B____ nr. xxxxx/15.10.2____ pentru municipiul B____ a fost stabilită o rată de

incidență a cazurilor la mia de locuitori în procent de 4,52, mult peste limita maximă de 3,00 /mia locuitori, la care se interzic aceste activități.

De asemenea, consideră că solicitarea suspendării actului administrativ atacat nu îndeplinește condițiile prevăzute de art. 14 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, respectiv în cauză este un interes public major, iar prin suspendarea efectelor H___ nr. 44/2___ ar fi încălcată ordinea de drept și democrația constituțională, precum și garantarea drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale ale cetățenilor privind securitatea sanitară.

De altfel, efectele pandemiei de covid 19 sunt binecunoscute de către toți, inclusiv la nivel mondial, iar reclamantii trebuie să respecte normele în această situație de pandemie.

Față de cererea de obligare a pârâtei la emite rea unei alt HCJSU, consideră că solicitarea este neîntemeiată, atât timp cât prin HCJSU nr. 44/15.10.2___ au fost puse în aplicare concretă măsurile cu caracter general și în limitele stabilite prin actele normative mai sus arătate și în raport de împrejurări de fapt ce privesc situația pandemiei la nivelul județului B___, respectiv a ratei de incidență a cazurilor la mia de locuitori comunicată de DSP B___. O altă conduită în aplicarea normelor legale și a aprecierii situației de fapt a Comitetului Județean Pentru Situații de Urgență B___ nu poate fi acceptată sau primită.

ANALIZA INSTANȚEI:

Cu privire la excepția lipsei calității procesual pasive a Instituției P_____:

În prezenta cauză se reține că reclamantii au chemat în judecată în calitate de pârât Instituția P_____ - Județul B___ - C_____ Județean pentru Situații de Urgență, organism interinstituțional de sprijin al managementul situațiilor de urgență, sub conducerea P_____ Județului B___, reprezentat de Prefectul Județului B___, cu s_____ în Municipiul B___, Calea Mărășești nr.2-4, cod xxxxxx, județul B___.

Din modul de formulare al cererii de cehemare în judecată rezultă reclamantii cheamă în judecată un singur pârât, iar nu mai mulți pârâți după cum invocă pârâtul.

C_____ Județean pentru Situații de Urgență reprezintă o structură organizatorică abilitată în managementul situațiilor de urgență, constituită prin Ordin al P_____ și sub conducerea p_____.

Cu privire la denumirea pârâtului chemat în judecată de reclamantii, instanța constată că există doar o inadvertență în ceea ce privește apartenența C_____ Județean pentru Situații de Urgență de Instituția P_____, Județului B___, în fapt pârât fiind C_____ Județean pentru Situații de Urgență prin reprezentant Prefectul Județului B___.

Prin urmare, va respinge excepția lipsei calității procesuale pasive ca neîntemeiată.

Cu privire la cererea de anulare act administrativ

Instanța reține că oportunitatea reglementării prin Legea nr. 55/2___ a fost motivată prin dinamica evoluției situației epidemiologice naționale, dar și internaționale, determinată de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, care a reclamat adoptarea de noi măsuri care să permită autorităților publice să intervină eficient și cu mijloace adecvate pentru gestionarea crizei, luând în considerare necesitatea asigurării în continuare, chiar și după încetarea stării de urgență, a unei protecții adecvate împotriva îmbolnăvirii.

Întrucât, potrivit art. 53 din Constituție, **exercițiul unor drepturi fundamentale poate fi restrâns numai prin lege și cu respectarea condițiilor prevăzute de același text constituțional**, iar, în contextul situației de criză generată de pandemia de COVID-19, a apărut ca fiind necesară adoptarea de către Parlament, prin lege, a unor măsuri restrictive, **cu caracter esențialmente temporar și, după caz, gradual, proporționale cu nivelul de gravitate prognozat sau manifestat al acesteia**, pentru prevenirea și înlăturarea amenințărilor iminente la adresa drepturilor la viață, integritate fizică și psihică.

Prin Legea nr. 55/2___, cu referire la instituția "stării de alertă", s-au stabilit măsuri în sensul celor arătate în expunerea de motive a legii, în domeniul economic, al sănătății, al muncii și protecției sociale, al transporturilor și infrastructurii, al educației și cercetării, al tineretului și sportului, al culturii și cultelor, al insolvenței, al

executării pedepselor.

Conceptul de stare de alertă este definit în art. 2 din lege, prin acesta înțelegându-se " *răspunsul la o situație de urgență de amploare și intensitate deosebite, determinată de unul sau mai multe tipuri de risc, constând într-un ansamblu de măsuri cu caracter temporar, proporționale cu nivelul de gravitate manifestat sau prognozat al acesteia și necesare pentru prevenirea și înlăturarea amenințărilor iminente la adresa vieții, sănătății persoanelor, mediului înconjurător, valorilor materiale și culturale importante ori a proprietății.* "

În măsura în care legiuitorul a stabilit că starea de alertă se instituie prin hotărâre a Guvernului, a stabilit atribuții ale Guvernului în legătură cu starea de alertă și acte pe care Guvernul le adoptă în exercitarea atribuțiilor menționate, **toate acestea nu pot fi decât în limitele Constituției**. Sub acest aspect, Curtea Constituțională a statuat de principiu în jurisprudența sa că "**prin nicio lege nu se poate stabili ori înlătura, prin extindere sau restrângere, o competență a unei autorități, dacă o asemenea acțiune este contrară dispozițiilor ori principiilor Constituției**" (Decizia nr. 127 din 27 martie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 275 din 18 aprilie 2003).

Normele constituționale nu disting însă în privința hotărârilor Guvernului în funcție de obiectul acestora. Astfel fiind, **în lipsa unui regim constituțional derogator pentru hotărârile Guvernului prin care se instituie starea de alertă, nu se poate conferi, prin acte infraconstituționale, un asemenea regim cu caracter de excepție**. Ca urmare, hotărârea Guvernului prin care se instituie starea de alertă poate fi doar un act administrativ normativ, deci un act de reglementare secundară care pune în executare un act de reglementare primară.

Hotărârile Guvernului se emit numai pentru "organizarea executării legilor" [art. 108 alin. (2) - Actele Guvernului din capitolul III - Guvernul]. În ceea ce privește hotărârile Guvernului, tocmai în considerarea naturii lor juridice, **legiuitorul constituant a prevăzut competența de control a instanțelor de judecată**. Sub acest aspect, Curtea Constituțională a reținut că separația puterilor în stat nu înseamnă lipsa unui mecanism de control între puterile statului, ci dimpotrivă, presupune existența unui control reciproc, precum și realizarea unui echilibru de forțe între acestea. **Actele puterii executive sunt cenzurate pe calea contenciosului administrativ** (Decizia nr. 594 din 20 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 455 din 18 iunie 2008) art. 1 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 stabilește că "orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Interesul legitim poate fi atât privat, cât și public".

Potrivit Art. 1 din Legea nr. 55/2020:

„Prezenta lege are ca obiect instituirea, pe durata stării de alertă declarate în condițiile legii, în vederea prevenirii și combaterii efectelor pandemiei de COVID-19, a unor măsuri temporare și, după caz, graduale, în scopul protejării drepturilor la viață, la integritate fizică și la ocrotirea sănătății, inclusiv prin restrângerea exercițiului altor drepturi și libertăți fundamentale.

(2) Măsurile restrictive de drepturi prevăzute în prezenta lege, precum și, după caz, cele de renunțare sau de relaxare a acestora se dispun cu respectarea principiului egalității de tratament juridic pentru situații identice sau comparabile .”

Potrivit Art. 5 alin. 3 lit. f din Legea 55/2020, **măsurile pentru diminuarea impactului tipului de risc sunt limitarea sau suspendarea pe durată determinată a activității unor instituții sau operatori economici**, iar potrivit Art. 8 alin. 1 din lege, **pe durata stării de alertă se poate suspenda consumul produselor alimentare și băuturilor alcoolice și nealcoolice în spațiile comune de servire a mesei din restaurante, hoteluri, moteluri, pensiuni, cafenele sau alte localuri publice, atât în interiorul, cât și la terasele din exteriorul acestora.**

Potrivit Art. 6 pct. 1 din Anexa 3 Măsuri pentru diminuarea impactului tipului de risc din HG nr. 856/2___ privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României începând cu data de 15 octombrie 2___, precum și stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19: *“În condițiile art. 5 alin. (3) lit. f) din Legea nr. 55/2___, cu modificările și completările ulterioare, se stabilesc următoarele măsuri:*

1. activitatea cu publicul a operatorilor economici care desfășoară activități de preparare, comercializare și consum al produselor alimentare și/sau băuturilor alcoolice și nealcoolice, de tipul restaurantelor și cafenelelor, în interiorul clădirilor, este permisă fără a depăși 50% din capacitatea maximă a spațiului și în intervalul orar 6,00 - 23,00, în județele/localitățile unde incidența cumulată a cazurilor în ultimele 14 zile este mai mică sau egală de 1,5/1.000 de locuitori, fără a depăși 30% din capacitatea maximă a spațiului și în intervalul orar 6,00 - 23,00, dacă incidența cumulată în ultimele 14 zile a cazurilor din județ/localitate este mai mare de 1,5 și mai mică sau egală cu 3/1.000 de locuitori, și este interzisă la depășirea incidenței de 3/1.000 de locuitori;

Același conținut al pct. 1 din Art. 6 din Anexa 3 din HG nr. 856/2___ îl are alin 7 al Art. 2 din Hotărârea nr. 44/15.10.2___ a Comitetului Județean pentru Situații de Urgență B___, ce face obiectul prezentei cereri de chemare în judecată.

Chiar dacă prevederile Art. 6 pct. 1 din Anexa 3 la HG nr. 856/2___ (care au stat la baza adoptării Art. 2 alin.7 din HCJSU nr. 44/15.10.2___) nu fac obiectul prezentei cauze, instanța reține că aceste dispoziții au fost date cu încălcarea caracterului gradual și proporțional prevăzut în expunerea de motive a Legii nr. 55/2___, precum și a principiului egalității de tratament juridic pentru situații identice sau comparabile reglementat de Art. 1 din Legea nr. 55/2___.

Astfel, se reține că Art. 6 pct. 2 din Anexa 3 Măsuri pentru diminuarea impactului tipului de risc din HG nr. 856/2___ prevede:

„2. activitatea restaurantelor și a cafenelelor din interiorul hotelurilor, pensiunilor sau altor unități de cazare este permisă fără a depăși 50% din capacitatea maximă a spațiului și în intervalul orar 6,00 - 23,00, în județele/localitățile unde incidența cumulată a cazurilor în ultimele 14 zile este mai mică sau egală de 1,5/1.000 de locuitori, fără a depăși 30% din capacitatea maximă a spațiului și în intervalul orar 6,00 - 23,00, dacă incidența cumulată în ultimele 14 zile a cazurilor din județ/localitate este mai mare de 1,5 și mai mică sau egală cu 3/1.000 de locuitori, și doar pentru persoanele cazate în cadrul acestor unități în județele/localitățile unde este depășită incidența de 3/1.000 de locuitori în ultimele 14 zile;”

Față de aceste prevederi, tribunalul reține că prin Anexa 3 se creează în primul rând o diferențiere de tratament juridic în cadrul aceleiași branșe, respectiv prin neimpunerea niciunei restricții/condiționări cu privire la persoanele cazate și care beneficiază de serviciile restaurantelor și cafenelelor din interiorul hotelurilor, pensiunilor sau altor unități de cazare. Potrivit principiului de drept *ubi eadem est ratio, eadem solutio esse debet* (unde se aplică același raționament, se aplică aceeași soluție) și i funcționarea acestor unități ar trebui să aibă la bază aceleași considerente care au stat la baza interzicerii activității în cazul celorlalți *operatori economici care desfășoară activități de preparare, comercializare și consum al produselor alimentare și/sau băuturilor alcoolice și nealcoolice*.

În al doilea rând, prin Anexa 3 se creează o diferențiere de tratament juridic între operatorii economici care desfășoară activități de preparare, comercializare și consum al produselor alimentare și/sau băuturilor alcoolice și nealcoolice, de tipul restaurantelor și cafenelelor, pe de o parte, și, pe de altă parte, activitatea altor instituții sau operatori economici (cum sunt cei amintiți prin cererea de chemare în judecată – hipermarketurile, agenții economici care organizează târguri în spații închise, cei care organizează cursuri de instruire și workshop-uri, cu un număr de maxim 25 de persoane în interior, cei care organizează evenimente/intruniri în cadrul campaniei electorale), măsura de interzicere a activității operatorii economici care desfășoară activități în cadrul restaurantelor/cafenelelor fiind disproporționată față de măsurile luate cu privire la activitatea celorlalte instituții/

ceilalți operatori economici, rata de infectare neconstituind un criteriu de limitare/interzicere a activităților desfășurate de aceștia din urmă. Or, și în această situație ar trebui să fie incident principiul *unde se aplică același raționament*, *se aplică aceeași soluție*.

De asemenea, se reține că atât timp cât legea prevede aplicarea cu prioritate de măsuri restrictive graduale și proporționale, luarea efectivă a acestora trebuie să aducă, pe cât posibil, o cât mai mică atingere drepturilor constituționale ale persoanelor în cauză și trebuie să respecte egalitatea de tratament juridic pentru situații identice sau comparabile. Astfel, poate fi avut în vedere cu prioritate, ca și în cazul celorlalți agenți economici/instituții ale statului, posibilitatea închiderii individuale, pe perioadă determinată, în cazul în care se constată infectarea personalului/clientilor operatorilor economici în cauză. Pe de altă parte, de exemplu, poate fi avut în vedere specificitatea spațiului în cadrul căruia își desfășoară activitatea operatorii economici în discuție. Astfel, multe dintre unitățile de profil de pe raza municipiului B____ au sediu în case vechi, recondiționate, cu mai multe încăperi, ori, din contra, în spații largi, fapt care este de natură a permite amenajarea meselor pentru clienți în încăperi diferite ori la distanțe suficient de mari, etc. Altfel, aplicarea măsurii închiderii în _____ apare ca fiind disproporționată în condițiile în care majoritatea instituțiilor statului și ceilalți operatori economici își desfășoară activitatea în mod normal, doar cu impunerea unor condiții minime de siguranță.

Prin urmare, instanța constată că drepturile constituționale ale reclamantilor privind proprietatea și libertatea economică sunt lipsite de conținut prin măsurile restrictive impuse de Art. 6 pct. 1 din Anexa 3 la HG nr. 856/2____, această reglementare fiind edictată cu depășirea limitelor impuse de lege, care așa cum s-a arătat mai sus prevede posibilitatea adoptării de măsuri restrictive, cu caracter esențialmente temporar și, după caz, gradual, proporționale cu nivelul de gravitate prognozat sau manifestat al acesteia și cu respectarea principiului egalității de tratament juridic pentru situații identice sau comparabile.

În acest sens, instanța constată că Art. 5 alin. 3 lit. f, Art. 8 alin. 1 și Art. 71 alin. 2 din Legea 55/2____ trebuie interpretate în spiritul Deciziei nr. 157/13.05.2____ a Curții Constituționale invocate de reclamant, decizie în care la paragraful 87 se arată că actele „*emise de structurile abilitate în managementul situațiilor de urgență, respectiv acte administrative care organizează executarea și punerea în aplicare, prin raportare la situația de fapt existentă, a dispozițiilor de reglementare primară care statuează cu privire la regimul juridic al stării de alertă, apare ca evident că aceste acte nu pot afecta drepturi și libertăți fundamentale. Fiind acte subsecvente legii, prin care se stabilesc în concret măsurile care urmează a fi luate în vederea gestionării situației de urgență, acestea nu pot decât să transpună normele legale. Actul administrativ de aplicare a legii nu poate deroga, nu se poate substitui și nici adăuga la lege.*”

Pentru toate aceste considerente, va admite capele de cerere privind anularea art. 2 alin.7 din Hotărârea Comitetului Județean pentru Situații de Urgență B____ nr. 44 din data de 15.10.2____ și obligarea părâtului la emiterea unui alt HCJSU care să cuprindă măsuri graduale de combatere a COVID-19 pentru industria HORECA.

Cu privire la cererea de suspendare

Ca o primă condiție de admisibilitate a cererii de suspendare a unui act administrativ fiscal, tribunalul reține că potrivit dispozițiilor art. 15 din Legea nr. 554/2004, reclamantul poate solicita suspendarea executării actului administrativ unilateral, pentru motivele prevăzute de art. 14 (în cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente), prin cererea adresată instanței competente, pentru anularea, în tot sau în parte, a actului atacat, sau printr-o acțiune separată.

Cu titlu preliminar, instanța reține că în cauză, nu este incidentă niciuna dintre situațiile exceptate de Art. 5 alin. 3 din Legea 554/2004 de la aplicarea prevederilor Art. 14 din aceeași lege, în speță fiind vorba de măsuri de prevenire a răspândirii infectării cu coronavirusului SARS-CoV-2.

Ca urmare, condițiile care trebuiesc îndeplinite **cumulativ** pentru ca instanța să poată dispune suspendarea

executării actului administrativ unilateral sunt: existența unui caz bine justificat și prevenirea unei pagube iminente.

În sensul legii, " *cazurile bine justificate*" constituie acele împrejurări legate de starea de fapt și de drept, care sunt de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ, iar " *paguba iminentă* " este reprezentată în expresia unui prejudiciu material viitor și previzibil sau, după caz, în perturbarea previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice sau a unui serviciu public, astfel cum este prevăzut prin art. 2 lit. t și ș din actul normativ menționat.

Pentru a se putea dispune suspendarea executării unui act administrativ, trebuie deci ca cele două condiții să fie îndeplinite cumulativ.

Referitor la prima condiție, tribunalul reține că definiția legală conduce la o concluzie firească, în sensul că îndeplinirea cazului bine justificat trebuie dovedită nu numai prin simplele afirmații ale reclamantului, dar și prin argumentele juridice prezentate, aparent valabile, de natură a crea însă o îndoială în ceea ce privește actul contestat.

Condiția existenței unui caz bine justificat, este îndeplinită doar în situația în care se regăsesc argumente juridice aparent valabile cu privire la nelegalitatea actului administrativ atacat, așadar pentru a interveni suspendarea executării unui act administrativ trebuie să existe un indiciu temeinic de nelegalitate, căci suspendarea executării actelor administrativ constituie o situație de excepție care intervine în condițiile expres prevăzute de lege.

În ce privește aparența de nelegalitate, se observă că deși prin Decizia nr. 157/2___ a Curții Constituționale s-a arătată că actul administrativ nu poate adăuga la lege, se observă totuși că atât H.G. Nr. 856/2___ cât și actul a cărui suspendare se solicită au adăugat condiții de închidere a activității pe baza unor criterii neprevăzute în lege și care nu privesc atitudinea celor care trebuie să suporte aceste restricții în mod direct, respectiv operatorii economici care au calitatea de reclamant. Astfel, nu s-a arătat în motivarea actului administrativ niciun fel de ce și cum închiderea activității în cadrul operatorilor reclamant ar conduce la diminuarea în mod concret a impactului de risc, presupunându-se, la fel ca în starea de urgență și până la adoptarea Legii nr. 55/2___, că este necesară o limitare a acestor activități numai pe bănuiala că în acest fel nu vor mai _____ purtători de viruși și că astfel va fi exclusă contaminarea altor clienți nepurtători, bănuială contrazisă de majorarea numărului de cazuri de infectare cu Covid - 19 pe perioada în care activitatea reclamantilor a fost închisă, ceea ce dovedește lipsa evi d entă de motivare științifică și legală a acestei măsuri, prin referire la lipsa legăturii de cauzalitate între majorarea/limitarea cazurilor noi de infectare și desfășurarea/inchiderea activităților reclamantilor.

O altă aparență de nelegalitate rezultă din aceea că deși în cadrul drepturilor constituționale poate fi suspendată numai temporar și proporțional exercițiul lor, totuși în cadrul dreptului în discuție, respectiv cel prevăzut la art. 45 din Constituția României intitulat "Libertatea economică", exercițiul acestuia reprezintă chiar dreptul în substanța sa, textul constituțional făcând referire expresă al acest aspect - " *Accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora în condițiile legii sunt garantate.*"

Există și alte drepturi a căror substanță sunt strâns legate de exercițiul dreptului respectiv, cum ar fi de exemplu dreptul la sănătate, o restrângere a exercițiului acestui drept ducând la însăși anularea dreptului în substanța sa. Dacă, de exemplu, se suspendă serviciul de ambulanță și un pacient care face dializă nu poate ajunge s-o facă, atunci acesta va muri. La fel, dacă un comerciant nu-și poate exercita comerțul său, atunci dreptul său nu se suspendă, ci este anulat, golit de conținutul său, pentru că acest drept nu se rezumă doar la dreptul de proprietate asupra bunurilor din vadul comercial, ci dreptul rezultă din chiar exercitarea activității. Cum nu se poate închide activitățile din agricultură, la fel nu se poate închide nicio activitate comercială legate de aceasta, pentru că toate activitățile comerciale din domeniul alimentar asigură necesarul vital pentru existența fizică a populației. Diminuarea riscului de impact nu se poate face cu precădere pe seama anumitor activități,

preferabile autorităților, astfel că o afacere dintr-un anumit domeniu nu poate fi închisă, iar altele să funcționeze, dacă toate presupun prezența fizică a oamenilor și aceleași măsuri de protecție.

Pentru aceste considerente, tribunalul reține că în prezenta cauza s-a efectuat dovada întrunirii primei condiții necesare pentru suspendarea actului contestat.

Cu privire la cea de-a doua condiție, așa cum s-a arătat mai sus, art. 2 alin. (1) lit. Ț) din Legea nr. 554/2004 definește " *condiția pagubei iminente* " ca fiind prejudiciul material viitor, dar previzibil cu evidență, sau, după caz, perturbarea previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice ori a unui serviciu public.

Având în vedere susținerile reclamantelor potrivit cărora executarea actului administrativ este de natură să cauzeze prejudicii grave, instanța va constata că și această cerință este îndeplinită în cauză, interzicerea exercitării activității economice a reclamantelor producând în mod neîndoielnic prejudicii materiale acestora.

Având în vedere aceste aspecte, instanța reține faptul că s-a justificat temeinicia cererii, fiind indicate elemente suficiente care să ridice un semn de întrebare cu privire la legalitatea actului pârâtei, suspendarea actului contestat impunându-se pentru a evita producerea unui prejudiciu ireparabil.

Pentru aceste considerente, va admite și capătul de cerere privind suspendarea actului administrativ contestat.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE :

Respinge excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului.

Admite cererea de chemare în judecată, formulată de reclamantii _____,

_____ , _____ , _____ , _____ ,

_____ SRL, _____ , _____ , _____ ,

_____ SRL, _____ , _____ , _____ ,

_____ SRL, _____ , _____ , SC H_____ H_____ SRL,

_____ SRL, _____ C_____ SRL, _____ , _____

SRL, **toți reclamantii cu s_____ a_____ la B_____**, CALEA ROMANULUI, nr. 237B, jud. B_____ , la

_____ , în contradictoriu cu pârât C_____ JUDEȚEAN PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ

B_____ , reprezentat prin PREFECTUL JUDEȚULUI B_____ , cu s_____ în Municipiul B_____ , Calea Mărășești nr.2-4, cod xxxxxx, județul B_____ .

Anulează art. 2 alin.7 din Hotărârea Comitetului Județean pentru Situații de Urgență B_____ nr. 44 din data de 15.10.2_____ .

Suspendă art. 2 alin.7 din Hotărârea Comitetului Județean pentru Situații de Urgență B_____ nr. 44 din data de 15.10.2_____ , până la soluționarea definitivă a cauzei.

Obligă pârâtul la emiterea unui alt HCJSU care să cuprindă măsuri graduale de combatere a COVID-19 pentru industria HORECA.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare în ceea ce privește cererea de anulare și 5 zile de la comunicare în ceea ce privește cererea de suspendare, cale de atac care se va depune la Tribunalul B_____ , Secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal, sub sancțiunea nulității.

Pronunțată conform art. 396 alin.2 Cod procedură civilă, azi, 03.11.2_____ .

Președinte,

D_____ Ș_____

Grefier,

G_____ V_____

Red. /tehnored/j/Ş.D. 06.11.2____

Tehnored.G.V. 4 ex

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO